

forslag. På anden side kommer man med nogle forslag, som faktisk mest har til formål at sige, at man godt vil sætte de fremmede lidt på plads, sådan lidt a la Dansk Folkeparti.

Vi ser faktisk noget af det her som en imødekommelse af de borgerlige synspunkter, også Dansk Folkepartis. Selv om vi jo godt ved, at det ikke fuldt ud er Dansk Folkepartis politik, og selv om mange af de ting, der fremføres af Dansk Folkeparti, er fantasifostre, giver man i virkeligheden Dansk Folkeparti lidt ret over for den danske befolkning ved at komme med disse forslag.

Vi synes, det er bekymrende, når man hører hele debatten, for det, vi står over for, er jo en udfordring, som ikke kun Danmark står over for. Vi lever faktisk i et mere og mere internationalt samfund. Vi er mere og mere vævet ind i hinanden, og det er givet, at flere kulturer skal leve sammen. Derfor er det aldeles bekymrende, at vi har en debat som den, vi har nu. Den betyder, at vi faktisk ikke får taget samlet fat på det store problem, den store opgave og den store udfordring, der ligger i at sikre, at vi faktisk kan blive et stærkt samfund med flere kulturer og også et samfund, hvor flere kulturer kan leve sammen. Det er den store opgave, og den løser man ikke med de forslag, der ligger her. De skaber tværtimod snarere forvirring.

(Kort bemærkning).

Henrik Svane (RV):

Ja, jeg ved næsten ikke, om jeg skal grine eller græde, når jeg hører SF's ordfører tale om menneskerettigheder.

Jeg synes, det er tankevækkende, at SF med hensyn til menneskerettighederne tilsyneladende tillader, at tvangsægteskaber indgås, eller i hvert fald ikke har lyst til at gøre noget radikalt for at forhindre dem, bortset fra at udgive flere pjecer og oprette flere centre. Det Radikale Venstre og jeg er enige i, at vi bør gøre det, men der skal også rettes et virkelig frontalt angreb mod de kulturer i vort land, som stadig synes, at tvangsarrangerede ægteskaber er o.k. Menneskerettighederne trædes under fode i mange familier i dette land hver eneste dag, og jeg synes, det er et for dårligt og for usselt svar fra SF at sige, at det vil man kun gøre noget ved med de forslag, som kommer derfra.

I Det Radikale Venstre er vi ikke kulturrelativister. Alt er ikke lige godt, og det er altså skidt med tvangsægteskaber, uanset om man er fra Istanbul eller Skørping. Jeg synes, det er

pauvert, at SF – som jeg sædvanligvis har stor sympati for og tro på med hensyn til at overholde menneskerettighederne – ikke vil gøre en gedigen frontal indsats i den kulturkamp, der her er tale om.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Jeg sagde i mit første indlæg noget i retning af, at man godt kunne have så mange gode holdninger, at man i virkeligheden kommer til at skade dem, man gerne ville gavne.

Hr. Knud Erik Hansen taler her om forhold, som er svære i en dansk sammenhæng, og det kan jeg egentlig godt forstå. Men jeg forstår ikke, at hr. Knud Erik Hansens konklusion bliver, at det problem, ja, det må løses sådan hen ad vejen og ad åre osv. osv. Jeg forstår ikke, at hr. Knud Erik Hansen ikke ønsker at sikre den menneskeret, som frit valg af en ægtefælle er.

Hr. Knud Erik Hansen sagde, at han synes, at forslaget er bekymrende. Men det eneste, hr. Knud Erik Hansen øjensynlig ikke bekymrer sig om eller i hvert fald ikke vil tage stilling til at gøre noget ved, er, at som tingenes tilstand er nu, accepterer vi mere eller mindre, at der foregår tvangsægteskaber, og det kan dog ikke være i overensstemmelse med de menneskerettigheder, som hr. Knud Erik Hansen gerne vil forsvare.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Hvis vi skal tale sammen, må jeg altså gå ud fra, at vi hører lidt efter, hvad hinanden siger. Jeg synes, jeg sagde med al ønskelig tydelighed, at vi accepterer ikke tvang, vi accepterer ikke, at der kan indgås ægteskaber under tvang, og vi synes, det er et problem, når det sker.

Det, der er emnet for diskussionen her, er, hvordan man kan løse det problem, og ingen har lette løsninger. Men vores konklusion er, at vi siger: Dette forslag – og det var det, jeg forsøgte at redegøre for ganske stille og nøgternt – tror vi faktisk ikke er den bedste måde at gøre det på. Det koster 12 mio. kr. at sætte det i værk, og man kan sige, at forskellen på det, jeg sagde, og det, som foreslås, er: Hvad er det bedste bud på anvendelsen af de 12 mio. kr.? At de, der bliver udsat for tvang, kan søge til en embedsmand i Udlændingestyrelsen, eller at de skal kunne gå til et krisecenter eller rådgivningscenter, hvor de kan få råd og hjælp og få hele den kommunale opbakning til at komme